

POLITECHNIKA KRAKOWSKA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2014/2015

Wydział Architektury

Kierunek studiów: Architektura

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: niestacjonarne

Kod kierunku: AiU

Stopień studiów: I

Specjalności: Bez specjalności

1 INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

NAZWA PRZEDMIOTU	Teoria projektowania architektoniczno-urban. I-C-18 sem 5 PG
NAZWA PRZEDMIOTU W JĘZYKU ANGIELSKIM	THEORY OF ARCH. AND URBAN DESIGN I-C-18
KOD PRZEDMIOTU	WA AU oIN C1 14/15
KATEGORIA PRZEDMIOTU	przedmioty kierunkowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	2.00
SEMESTRY	5

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁADY	ĆWICZENIA	SEMINARIA	LABORATORIA	PROJEKTY	PRAKTYKI
5	15	0	0	0	0	0

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Poznanie podstawowych narzędzi analizy uwarunkowań środowiska naturalnego i zbudowanego (SWOT) jako punktu wyjścia do projektowania architektonicznego.

Cel 2 Zapoznanie studentów z koncepcją projektowania architektonicznego jako procesu przekształcania stanu istniejącego środowiska zbudowanego dla modyfikacji ludzkich zachowań (podniesienie komfortu i jakości życia) - wybrane zagadnienia.

Cel 3 Doskonalenia umiejętności werbalizacji i problematyzacji zjawisk przestrzennych, korzystania z lektur, uzyskiwania, porównywania i syntetyzowania wiadomości z różnych źródeł.

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1 Umiejetność korzystania z biblioteki i czytelní czasopism.

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza Student zna podstawowe narzędzia analizy środowiska naturalnego i zbudowanego, umie je zastosować i przedstawić wyniki (słownie, na piśmie, w formie diagramu itp.).

EK2 Wiedza Student ma świadomość struktury i uwarunkowań średnio złożonego programu funkcjonalnego budynku; umiejętność jego analizy i przedstawienia wyników (słownie, na piśmie, w formie diagramu itp.).

EK3 Wiedza Student zna założenia teorii projektowania architektonicznego, elementy struktury pionowej i poziomej projektowania- jako podstawy do rozumienia zależności między strukturą przestrzenną i układem konstrukcyjnym budynku a uwarunkowaniami otoczenia.

EK4 Wiedza Student zna sposoby kształtowania przestrzennego programów funkcjonalnych o średnim stopniu złożoności; zna przykłady rozwiązań analogicznych do będących przedmiotem zadania (przedmiot I-C-20, sem. 5 i 6), rozumie ich ukształtowanie oraz potrafi je opisać/omówić. Potrafi wykorzystać treści wymaganych lektur we własnym projekcie.

6 TREŚCI PROGRAMOWE

WYKŁADY		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BŁOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W1	Wstęp do zagadnień postrzegania i analizy środowiska z perspektywy przyszłej ingerencji architektonicznej (SWOT, inne).	2
W2	Problematyka programu funkcjonalnego średnio złożonego budynku usługowego i jego przestrzenne konsekwencje. Schemat funkcjonalny i jego rola. Graficzne przedstawienie jako sposób uporządkowania.	5
W3	Przedstawienie zasad rozwiązywania wydzielonych funkcjonalnie fragmentów budynków użyteczności publicznej	8

7 NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

N1 Wykłady

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	0
Konsultacje przedmiotowe	0
Egzaminy i zaliczenia w sesji	0
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	45
Opracowanie wyników	0
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	0
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	45
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2.00

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Test

OCENA PODSUMOWUJĄCA

P1 Egzamin pisemny

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1	
NA OCENĘ 2.0	Student nie rozumie wpływu środowiska na działalność architektoniczną i nie potrafi go zanalizować.
NA OCENĘ 3.0	Student rozumie wpływ zasadniczych elementów środowiska naturalnego i zbudowanego na własne poczynania projektowe.
NA OCENĘ 3.5	Student rozumie wpływ zasadniczych elementów środowiska naturalnego, zbudowanego i społecznego na własne poczynania projektowe, potrafi je uszeregować i uzasadnić.
NA OCENĘ 4.0	Student rozumie wpływ zasadniczych elementów środowiska naturalnego, zbudowanego i społecznego na własne poczynania projektowe, potrafi oszacować ich wpływ na przyszły budynek, przedstawić i uzasadnić.

NA OCENĘ 4.5	Student zna wiele elementów, czynników składowych środowiska warunkujących działalność architektoniczną, potrafi sam zidentyfikować czynniki specyficzne w terenie, potrafi oszacować ich wpływ na przyszły budynek, przedstawić i uzasadnić.
NA OCENĘ 5.0	Student zna wiele elementów, czynników składowych środowiska warunkujących działalność architektoniczną, potrafi sam zidentyfikować czynniki specyficzne w terenie, potrafi oszacować ich wpływ na przyszły budynek, zsyntetyzować zebrane informacje w wiedzę, a wnioski przedstawić i uzasadnić w sposób czytelny.
EFEKT KSZTAŁCENIA 2	
NA OCENĘ 2.0	Student nie rozumie wpływu zagadnień programu funkcjonalnego na ukształtowanie budynku.
NA OCENĘ 3.0	Student rozumie wpływ zasadniczych elementów programu funkcjonalnego na własne poczynania projektowe.
NA OCENĘ 3.5	Student rozumie wpływ zasadniczych elementów programu funkcjonalnego na własne poczynania projektowe, potrafi podać warunki przestrzenne dla realizacji poszczególnych funkcji w budynku.
NA OCENĘ 4.0	Student rozumie wpływ zasadniczych elementów programu funkcjonalnego na własne poczynania projektowe, potrafi podać i uzasadnić warunki przestrzenne dla realizacji poszczególnych funkcji w budynku.
NA OCENĘ 4.5	Student rozumie wpływ zasadniczych elementów programu funkcjonalnego na własne poczynania projektowe, potrafi podać i uzasadnić warunki przestrzenne dla realizacji poszczególnych funkcji w budynku; zidentyfikować możliwości ich oryginalnego rozwiązania.
NA OCENĘ 5.0	Student rozumie wpływ zasadniczych elementów programu funkcjonalnego na własne poczynania projektowe, potrafi podać i uzasadnić warunki przestrzenne dla realizacji poszczególnych funkcji w budynku; zidentyfikować możliwości ich oryginalnego rozwiązania (w kilku wariantach).
EFEKT KSZTAŁCENIA 3	
NA OCENĘ 2.0	Student nie potrafi zidentyfikować zależności między strukturą przestrzenną a układem konstrukcyjnym budynku.
NA OCENĘ 3.0	Student potrafi jedynie schematycznie zidentyfikować zależności między strukturą przestrzenną a układem konstrukcyjnym budynku; słabo integruje je z uwarunkowaniami otoczenia.
NA OCENĘ 3.5	Student potrafi poprawnie zidentyfikować zależności między strukturą przestrzenną a układem konstrukcyjnym budynku; poprawnie integruje je z uwarunkowaniami otoczenia.
NA OCENĘ 4.0	Student potrafi poprawnie zidentyfikować zależności między strukturą przestrzenną i przedyskutować przesłanki właściwego wyboru układu konstrukcyjnego budynku; poprawnie integruje je z uwarunkowaniami otoczenia; zna elementy struktury poziomej i pionowej projektowania architektonicznego.

NA OCENĘ 4.5	Student potrafi poprawnie zidentyfikować zależności między strukturą przestrzenną i przedyskutować przesłanki właściwego wyboru układu konstrukcyjnego budynku; poprawnie integruje je z uwarunkowaniami otoczenia; zna elementy struktury poziomej i pionowej projektowania architektonicznego.
NA OCENĘ 5.0	Student potrafi poprawnie zidentyfikować zależności między strukturą przestrzenną i przedyskutować przesłanki właściwego wyboru układu konstrukcyjnego budynku (w kilku wariantach); poprawnie integruje je z uwarunkowaniami otoczenia; zna elementy struktury poziomej i pionowej projektowania architektonicznego.
EFEKT KSZTAŁCENIA 4	
NA OCENĘ 2.0	Student nie ma orientacji co do sposobów rozwiązywania przestrzennego średnio złożonych programów funkcjonalnych.
NA OCENĘ 3.0	Student ma podstawową orientację co do sposobów rozwiązywania przestrzennego średnio złożonych programów funkcjonalnych.
NA OCENĘ 3.5	Student ma podstawową orientację co do sposobów rozwiązywania przestrzennego średnio złożonych programów funkcjonalnych. Potrafi podać właściwe przykłady.
NA OCENĘ 4.0	Student ma podstawową orientację co do sposobów rozwiązywania przestrzennego średnio złożonych programów funkcjonalnych. Potrafi podać właściwe przykłady i rozumie ich ukształtowanie.
NA OCENĘ 4.5	Student ma podstawową orientację co do sposobów rozwiązywania przestrzennego średnio złożonych programów funkcjonalnych. Potrafi podać właściwe przykłady, rozumie ich ukształtowanie, potrafi je opisać/omówić.
NA OCENĘ 5.0	Student ma podstawową orientację co do sposobów rozwiązywania przestrzennego średnio złożonych programów funkcjonalnych. Potrafi podać właściwe przykłady, rozumie ich ukształtowanie, potrafi je opisać/omówić, podać krytykę i wskazać własne propozycje w omawianym zakresie.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK1	GC5 (p.2,3) GA1 (p.1)	Cel 1	W1 W2	N1	F1 P1

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK2	GC5 (p.1), GC7(p.1,2), GC9 (p.1), GA1 (p.2,4)	Cel 2	W1 W2	N1	F1 P1
EK3	GC5 (p.2,3) GA1 (p.2,3,4)	Cel 2	W1 W2	N1	F1 P1
EK4	GC5 (p.1,2,3), GC6 (p.3), GC7 (p.1), GA1 (p.2,3,4)	Cel 3	W1 W2 W3	N1	F1 P1

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA

[1] | Juliusz Żurawski — *O budowie formy architektonicznej*, Warszawa, 1973, Arkady

[2] | Ballenstaedt Janusz — *Architektura. Historia i teoria.*, Warszawa, 2000, PWN

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ

dr hab. inż. arch. Tomasz Kapecki (kontakt: tkapecki@op.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

1 prof. dr hab.inż.arch. Wojciech Buliński (kontakt:)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejscowość, data)

(odpowiedzialny za przedmiot)

(dziekan)

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....